

[Kjeld Olesen.]

til spørgeren, således at vi i fremtidige tilfælde kan undgå at spille tingets kostbare tid.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Det sidste spørgsmål må være et spørgsmål, der gælder folketingets bureau eller sekretariat.

Jeg vil gerne sige, at jeg ville finde det meget betænkeligt, at ministrene dér, hvor loven henlægger afgørelser suverænt til forskellige organer udenfor, søger at påvirke den ene eller den anden vej. Jeg kunne tænke mig mange andre spørgsmål, der så ville blive rejst i denne sal, hvis ministeren forsøgte at påvirke til en afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Steen Folke (VS)* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at ændre § 61 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. af 28. juni 1973?“

(Spm. nr. 104).

Skriftlig begrundelse.

§ 61 giver arbejdsløshedskasserne mulighed for at standse udbetaling af understøttelse i forskellige tilfælde, bl. a.:

- hvis arbejdere hjemsendes som følge af, at andre på virksomheden aktionerer,
- hvis mindst 65 pct. af arbejdsløshedskassens medlemmer er omfattet af konflikt.

Vi har netop i forbindelse med konflikten på Skandinavisk Tobakskompagni i Ålborg set, at bestemmelserne i § 61 blev brugt som pression mod strejker i to af fabrikkens afdelinger.

- Ikke aktionerende arbejdere blev sendt hjem — uden muligheder for understøttelse.
- Arbejdsløse — altså mennesker uden tilknytning til tobaksfabrikken — mistede understøttelsen, indtil den ene af afdelingerne holdt op med at strejke, og mindre end 65 pct. af arbejdsløshedskassens medlemmer var omfattet af konflikt.

Hvad mener arbejdsministeren om disse bestemmelser og om deres virkning som bremse på arbejderens kamp?

Steen Folke (VS):

Når jeg har spurgt arbejdsministeren, om han vil ændre § 61 i arbejdsløshedsloven, så er det med umiddelbar anledning i en konflikt i Ålborg på Skandinavisk Tobakskompagni, en konflikt, der som en af sine konsekvenser havde, at 100 arbejdsløse tobaksarbejdere blev frataget deres arbejdsløshedsunderstøttelse og henvist til socialkontoret, vel at mærke 100 arbejdsløse tobaksarbejdere, der ikke havde nogen som helst andel i den pågældende konflikt.

Det lyder sådan i almindelige menneskers ører temmelig horribelt, at noget sådant kan lade sig gøre, men det er ikke desto mindre lovmedholdeligt. Det fremgår af arbejdsløshedslovens § 61, stk. 2 og 3, at der netop er mulighed for at tage understøttelsen fra folk, som enten er beskæftiget på den samme virksomhed, hvor nogle arbejdere måtte være i konflikt, eller som tilhører det samme faglige område, altså er organiseret under den samme fagforening, men som ikke engang behøver at være beskæftiget på den pågældende virksomhed.

Jeg mener, at det er klart, at den slags forekommer arbejdere og andre urimeligt og temmelig horribelt, og jeg vil godt spørge arbejdsministeren om hans mening om disse bestemmelser i arbejdsløshedslovens § 61.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

De gældende regler, som hr. Steen Folke henviser til, findes jo i arbejdsløshedslovens § 61 og i en bekendtgørelse fra arbejdsministeriet af 7. juni 1973. De vedrører også som sagt en begrænsning i retten til udbetaling af dagpenge til arbejdsløshedskassemedlemmer, der er omfattet af strejke eller lockout. Disse regler har senest været behandlet i 1972 af et særligt udvalg med deltagelse af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Der var i dette udvalg almindelig enighed om, at disse regler er nødvendige, for så vidt angår de medlemmer, der enten er direkte berørt eller direkte kan få fordel af en konflikt.

Om baggrunden for den mere specielle regel, at der normalt skal lukkes for udbetaling af dagpenge til samtlige medlemmer af en kasse, hvis mindst 65 pct. af de medlemmer, som er i arbejde ved konfliktens påbegyndelse, må anses for omfattet af konflikten, anføres det i udvalgets betænkning, at